

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5808010286
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5808010286.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 28. januára 2020 prejednal odvolania podané prokurátorom a obžalovaným D. C., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-559 zo 14.3.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-559 zo 14.3.2019 vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-559 zo 14.3.2019 bol obžalovaný D. C. uznaný za vinného, že:

v čase od presne nezisteného dňa v roku 2005, jesene, do 31.12.2006, v okrese Tvrdošín a na iných miestach, neustále pod hrozbou zabitia a ublíženia na zdraví opakovane požadoval rôzne finančné prostriedky od E. U., v rámci toho:

- presne nezisteného dňa na jeseň roku 2005, z Tvrdošína, žiadal od poškodeného telefonicky 50 000,- Sk s vyhrážkou „keď nedonesieš, tak budeš v piči“, načo mu E. U. ešte v ten istý deň odovzdal požadované peniaze v Dolnom Kubíne na parkovisku za benzínovou pumpou Slovnaft,
- presne nezistený deň v roku 2005 z doposiaľ nezisteného miesta, po dvoch až troch dňoch po predchádzajúcej udalosti telefonicky nakontaktoval E. U. s tým, že to bude trochu drahšia káva, že treba ešte 150 000,- Sk, v ten istý deň prišiel na osobnom motorovom vozidle pred rodinný dom XXX v obci R. nad Z., E. U. k nemu prisadol do vozidla, načo obvinený po slovách, že peniaze treba, vytiahol z odkladacieho priestoru miesta spolujazdca nestotožnenú pištoľ striebornej farby, natiahol záver, namieril ju na poškodeného a vyhrážal sa mu, že ak peniaze nedajú dokopy, najprv zabije priateľku poškodeného E. G., potom jeho a jeho rodinu, ďalej požadoval sumu 150 000,- Sk, ktorú finančnú čiastku odovzdal E. U. D. C. do troch dní na benzínovej pumpke v obci Sučany,
- presne nezistený deň začiatkom mája roku 2006 z doposiaľ nezisteného miesta telefonicky kontaktoval E. U. so slovami, že treba 300 000,- Sk na zaplatenie ďalších požiadaviek, potom sa s ním stretol na autobusovej stanici v Dolnom Kubíne, kde v osobnom motorovom vozidle E. U. požadoval od poškodeného 300 000,- Sk s tým, že má nabitú a zabije poškodeného aj jeho priateľku E. G., pričom v tom čase na neho mieril nestotožnenou pištoľou,
- presne nezistený deň v roku 2006, na druhý deň po predchádzajúcej udalosti, na benzínovej pume v obci Sučany, v osobnom motorovom vozidle E. U. mieril nestotožneným revolverom na E. U. a so slovami „Musíš doniesť peniaze a myslí na E.“ opätovne od neho požadoval 300 000,- Sk, ktoré mu na základe týchto hrozieb v presne nezistený deň E. U. odovzdal na železničnej stanici v obci Kraľovany,

- dňa 06.12.2006 sa z nestotožneného miesta prostredníctvom doposiaľ nestotožnenej osoby s menom D. a prezývkou W. telefonicky spojil s E. U., ktorý sa nachádzal v obci R. nad Z. v rodinnom dome XXX a so slovami, že za nejaký problém, ktorý D. C. zobral na seba, tento požaduje za neho 200 000,- Sk,
- dňa 10.12.2006 sa telefonicky dohodol s E. U., že sa stretnú na parkovisku pred obcou Šútovo, po tom ako sa tam stretli si k nemu prisadol do jeho motorového vozidla, spoza pásu vytiahol revolver a priložil ho E. U. na krk so slovami „Spomeň si ako to bolo minule, tak stále je to tak“, pričom žiadal predtým požadovaných 200 000,- Sk, po ktorej hrozbe odišli do miesta trvalého bydliska E. U. v J., kde mu odovzdal 27 000,- Sk a počas cesty naspäť mu niekoľkokrát povedal, že zbytok peňazí do sumy 200 000,- Sk chce do konca roku 2006, pričom dňa 31.12.2006 v mieste bydliska D. C., mu E. U. odovzdal 180 000,- Sk, čím celkovo spôsobil E. U., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 707 000,- Sk (23 468,10 eur),

čím spáchal zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste:
- rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.1.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.6.2016,
- rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 4.3.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016,
- rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014 zo dňa 3.11.2016,
ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému E. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/X, J., škodu vo výške 707 000,- Sk (23 468,10 eur).

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 14.3.2019 (č.l. 549-551 spisu) vyplýva, že rozsudok bol vyhlásený v neprítomnosti obžalovaného a po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o oprávnom prostriedku obhajca obžalovaného a prokurátor zhodne požiadali doručiť rozhodnutie súdu.

Dňa 29.3.2019 okresnému súdu bolo doručené odvolanie prokurátora proti výroku o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/51/2008 zo 14.3.2019 v neprospech obžalovaného D. C. s tým, že podané odvolanie bude odôvodnené po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa 11.6.2019 okresnému súdu bolo doručené odvolanie obžalovaného D. C. voči výroku o treste a naň nadväzujúce výroky rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-559 zo dňa 14.3.2019, podané prostredníctvom obhajcu, v ktorom odvolaní sú uvedené nasledovné odvolacie argumenty:

„Podľa mojich informácií podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Námestove odvolanie v môj neprospech.

Preto v zákonnej 15-dňovej lehote po oznámení predmetného rozsudku ako obžalovaný podávam vzhľadom na znenie § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (TP) odvolanie voči výroku o treste a naň nadväzujúce výroky Rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 4T/51/2008-559 zo dňa 14.03.2019. Predmetné odvolanie voči rozsudku Okresného súdu v Námestove č.k. 4T/51/2008-559 zo dňa 14.03.2019 odôvodňujem prostr. obhajcu, ktorý plní moju vôľu, a to podľa § 306 a nasl. (najmä § 311) Trestného poriadku (TP).

Písomné vyhotovenie rozsudku mi bolo doručené dňa 27.05.2019, preto po porade s obhajcom predkladám súdu odôvodnené odvolanie voči napadnutým výrokom rozsudku Okresného súdu v Námestove č.k. 4T/51/2008-559 zo dňa 14.03.2019 v nasledovnom znení:

I/ Na pojednávaní dňa 24.04.2018 súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal moje vyhlásenie obžalovaného o tom, že som vinný zo spáchania skutku kladeného mi za vinu v

obžalobe Okresného prokurátora zo dňa 26.03.2008 č. Pv 526/2008-22, ktorý sa kvalifikuje ako pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona.

Podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd sa venuje napriek môjmu vyhláseniu z 21.02.2017 resp. 24.04.2018 o vine preukazovaniu viny a nie odôvodneniu, prečo uložil trest, ako je uvedený vo výroku a prečo zrušil len výrok o treste Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 zo dňa 12.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016 a nie aj ďalšie rozhodnutia, ktorých skutky sú v súbehu so skutkami v tejto veci.

Napadnuté výroky rozsudku Okresného súdu v Námestove považujem za nepreskúmateľné, pretože sú neodôvodnené a arbitrárne. Prvostupňový súd rozhodol nesprávne a nespravodlivo, nakoľko jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení nesprávne zisteného skutkového stavu. Napokon podľa môjho názoru súd nesprávne vyhodnotil existenciu viacčinného súbehu trestnej činnosti, za ktorú som bol odsúdený predchádzajúcimi rozsudkami. V tejto trestnej veci bol už vydaný rozsudok Okresného súdu Námestovo č. 4T/51/2008 zo dňa 24.04.2018, ktorý bol zrušený Uznesením Krajského súdu v Žiline pod č.k. 1To/77/2018 zo dňa 27.11.2018 pre nepreskúmateľnosť. V novom rozhodnutí zo dňa 14.03.2019 však opäť absentuje odôvodnenie, na základe čoho súd dospel k záveru, že ma odsúdil na súhrnný trest odňatia slobody 6 rokov nepodmienečne a podľa § 42 ods. 2 TZ zrušil výrok o treste: rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.06.2016, rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 zo dňa 04.03.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016, rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 zo dňa 03.11.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Je zrejmé z výpisu z registra trestov, že som bol odsúdený Okresným súdom Žilina pod č.k. 28T 89/10, ktorý je dodnes chybné uvedený v registri trestov, čo spôsobuje chyby v rozhodovaní súdov v ďalších trestných veciach. Toto rozhodnutie je zapísané pod poradovým číslom 11 (hoci by malo byť na mieste č. 13) a kvôli tomu vznikajú chyby v ukladaní súhrnných trestov. Toto rozhodnutie nebolo zapísané v registri trestov ani v čase, keď som bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 právoplatným dňa 08.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017, kde mi bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa sa žiadnym spôsobom nevyrovnal s argumentáciou a návrhmi môjho obhajcu, ktoré predniesol a nijakým spôsobom na ne nereagoval. Súd mal k dispozícii všetky moje spisy, no v odôvodnení rozsudku nie je zmienka o tom, v akom období boli spáchané skutky a či nejde o viacčinný súbeh medzi súdenými skutkami a prečo sa nezaoberal spisom Okresného súdu Žilina pod č.k. 28T 89/10.

Predmetné pochybenie súdu podľa môjho názoru zakladá aj dôvod na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu, prípadne, prípadne zánik trestnosti činu, prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu podľa § 41 TZ či súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona) a pod. (Rozsudok NS SR 3Tdo/75/2015).

Preskúmaním spisového materiálu je možné zistiť, že aktuálne vykonávam 3 samostatné tresty vo výmere 16 rokov a 5 mesiacov.

Ako obžalovaný som bol doteraz viackrát súdom trestaný, a to naposledy najmä:

- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 právoplatným dňa 12.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016, kde bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia; skutky boli vykonané od mája 2006 do septembra 2006

- rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 právoplatným dňa 16.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/97/2014 zo dňa 16.06.2016, kde uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia; skutok bol vykonaný v októbri 2007

- rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 právoplatným dňa 03.11.2016 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov

nepodmienečne uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.06.2016 ; skutok bol vykonaný v decembri 2007 - rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 právoplatným dňa 08.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017, kde bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia;

V tejto veci podal na mňa jedno trestné oznámenie poškodený, pán U., pričom ide o skutky, za ktoré ma súd uznal za vinného napadnutým rozsudkom za skutky spáchané v čase od presne nezisteného dňa jesene roku 2005, máj 2006 a december 2006 do 31.12.2006.

Zdôrazňujem, že za posledný skutok z 22.12.2007 spáchaný v Sučanoch som bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 zo dňa 03.11.2016, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 (5 rokov 5 mesiacov).

Jednoznačne som potom názoru, že ide o pokračovací zločin (jeseň 2005 až december 2007) vo viacčinnom súbehu zo skutkami z vyššie vymenovaných rozsudkov, teda z rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 skutky spáchané 22.05.2006, 17.08.2006, 06.09.2006 a z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 skutok spáchaný 17.10.2007.

Podľa môjho názoru okresný súd už správne vyhodnotil súbeh mojich súdených trestných činov. Ak som žalovanú trestnú činnosť v tejto prejednávanej veci spáchal od jesene 2005 až decembra 2007, s poukazom na vyššie uvedené sú splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu nielen voči výrokom o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/182/2008, ale aj voči výroku o treste z rozsudkov Okresného súdu Žilina sp.zn. 28T/89/2010 z 30.1.2014 a Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 zo dňa 03.11.2016.

Avšak uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov bez zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 právoplatného dňa 08.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017 považujem za neprimerane prísny. Podľa môjho názoru účel trestu bude naplnený aj uložením miernejšieho trestu s poukazom na už vyššie uložené právoplatné tresty odňatia slobody, resp. upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Taktiež sa súd prvého stupňa nevyrovnal s ustálenou judikatúrou o ukladaní trestu vo veci, o ktorej súd rozhoduje už vyše 11 rokov.

Taktiež je nevyhnutné prihliadnuť na to, že vo veci Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 bolo rozhodnuté rozsudkom právoplatným dňa 08.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017, kde mi bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Predmetný trest mi bol uložený nesprávne, pretože nebol správne posúdený viacčinný súbeh skutkov z rokov 2009 a 2010. V registri trestov nebol ešte evidovaný rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010, ktorý rušil trest z rozsudku OS Námestovo č. 6T/10/10, čo bol skutok z 12/2009. Zároveň rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017 bol zrušený trest z rozsudku OS Námestovo č. 4T/115/12 za skutok z 2010, pričom od 16.02.2010 (OS Námestovo č. 6T/10/10) do 12.11.2015 som nebol odsúdený.

Týmto konaním súdov došlo k chybám v ukladaní trestov, čo pretrváva dodnes.

Chcem poukázať na to, že mám len 35 rokov, uvedomujem si nesprávnosť svojho konania, mám snahu o nápravu svojho života aj kvôli tomu, že som otcom 4-ročného maloletého syna. Zdôrazňujem, že u mňa ide výlučne o majetkovú trestnú činnosť, nikomu som neublížil ani nezabil a je možné nápravu zabezpečiť aj doteraz uloženými trestami. V súčasnosti vykonávam trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/182/2008 v ústave s minimálnym stupňom stráženia v trvaní 4 roky.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. sa súhrnný trest ukladá len vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom spáchaná trestná činnosť musí byť v súbehu.

O súbeh trestných činov ide vtedy, keď páchatel' spácha dva alebo viac trestných činov skôr, ako súd prvého stupňa za niektorý z nich vyhlási odsudzujúci rozsudok. Spáchanie trestného činu po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku prvého stupňa už nemôže byť posudzované ako súbeh trestných činov, pretože ide o recidívu a nepripadá do úvahy ukladať súhrnný trestu.

II/ V tomto smere je treba poukázať na nasledujúce závery súdnej praxe reprezentovanej nasledujúcimi rozhodnutiami Ústavného súdu SR:

Nález sp. zn. IV. ÚS 49/06 zo 14. 9. 2006

"Napriek skutočnosti, že v právnom poriadku Slovenskej republiky rozhodnutia všeobecných súdov vo veci samej nezaväzujú ostatných sudcov rozhodnúť analogicky v podobných prípadoch, taká situácia, keď súdy v druhovo rovnakej veci rozhodujú protichodným spôsobom, podkopáva efektivitu fungovania systému spravodlivosti a neguje elementárny princíp a základný predpoklad, ktorým je požiadavka, aby sa v rovnakých veciach rozhodovalo rovnakým spôsobom."

Nález sp. zn. III. ÚS 339/08 z 25. 11. 2008

Konečným výsledkom rešpektovania aplikačnej praxe by mala byť jednotná interpretácia právnych predpisov v zmysle zásady, že "každý sa môže spoliehať na to, že v podobnej veci bude rozhodnuté podobne (nie rovnako) a v rôznej odlišne." Táto požiadavka veľmi úzko súvisí s princípom rovnosti pred zákonom.

Za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (mutatis mutandis PL. ÚS 21/00 a PL. ÚS 6/04).

Princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia je vlastný aj trestnému konaniu, preto nie je najmenší dôvod neaplikovať rovnaké právne názory aké boli aplikované v inej veci aj na danú trestnú vec.

III/ Som preto názoru, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti napadnutej mojim odvolaním trpí vadami, ktoré zákonodarca predpokladá v ustanovení § 321 ods. 1 Tr. por., a preto navrhujem, aby odvolací súd podrobne preskúmal všetky skutočnosti a po vyhodnotení všetkých dôkazov podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Námestovo č. 4T/51/2008-559 zo dňa 14.03.2019 a na základe postupu v zmysle § 322 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu na nové rozhodnutie, resp. sám rozhodol rozsudkom, ktorým mi uloží primeraný súhrnný trest odňatia slobody a zároveň zruší výroky o treste uložené:

- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 zo dňa 04.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016, kde mi bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov;
- rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/97/2014 zo dňa 16.06.2016, kde mi bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov;
- rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 zo dňa 03.11.2016, kde bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010;
- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 právoplatným dňa 08.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017, kde bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad."

Dňa 16.8.2019 Okresnému súdu Námestovo bolo doručené odôvodnenie odvolania prokurátora, v ktorom sú uvedené nasledovné odvolacie argumenty:

„Nestotožňujem sa s odôvodnením napadnutého výroku rozsudku, ktoré súd prezentoval na strane 8 rozsudku, pretože podľa môjho názoru nezodpovedá požiadavkám, ktoré na odôvodnenie rozsudku kladie ustanovenie § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Prvostupňový súd vôbec neuviedol, akými vecnými a právnymi úvahami sa spravoval pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody a rozsahu aplikácie inštitútu súhrnného trestu. Odôvodnenie v tomto smere obsahuje iba všeobecnú charakteristiku základných zásad ukladania trestov a strohé konštatovanie, že trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov je dostatočný a zohľadňuje všetky okolnosti súdneho prípadu. K výroku podľa § 42 ods. 2 Trestného poriadku je uvedený len výpočet rozsudkov, ktorých výroky o treste sa zrušujú.

Možnosť odvolacej argumentácie zo strany tunajšej prokuratúry je za danej situácie značne limitovaná, pretože niet skutkových a právnych tvrdení prvostupňového súdu, s ktorými by sme mohli polemizovať.

Vo veci už ide o druhý vyhlásený rozsudok, pričom prvý zo dňa 24. 04. 2018 bol na základe odvolania obžalovaného zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 1To/77/2018 zo dňa 27. 11. 2018. Týmto prvým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia nominálne nižší (5 rokov), no do režimu súhrnného trestu boli oproti aktuálnemu rozhodnutiu pojaté dva odlišné rozsudky, celkovo s miernejšou výmerou trestu.

Najzávažnejším dôvodom zrušenia prvého rozsudku z 24. 04. 2018 bola, okrem nepripojenia všetkých súvisiacich spisov, jeho arbitrárnosť, čiže absencia riadneho odôvodnenia. Som toho názoru, že rovnakým nedostatkom trpí aj rozsudok z 14. 03. 2019, pretože z jeho odôvodnenia sa obžalovaný ani prokurátor nemohli dozvedieť odpovede na všetky relevantné otázky, súvisiace s druhom a výmerou trestu, najmä prečo boli zrušené výroky o treste iných rozsudkov, než v pôvodnom rozhodnutí a aký vplyv mala táto zmena na výmeru trestu. Nie je zrejmé, čím bol prerušený súbeh s rozhodnutiami o treste Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 4T/78/2007, 2T/4/2006, 4T/93/2007 a 9T/19/2008 a naopak, na akom základe je založený súbeh z rozhodnutiami Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 a Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014.

Aktuálne zrušené výroky o treste z rozsudkov Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 a Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 boli vyhlásené až potom, čo došlo, podľa nášho názoru, k prerušeniu ďalšieho súbehu vydaním rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/10/2010 zo dňa 16. 02. 2010 (por. č. 10 v odpise z registra trestov), kde bol obž. D. C. odsúdený samostatným trestom za skutok, ktorý spáchal po vyhlásení rozsudku pod por. č. 9 a narušil tak potrebnú kontinuitu súdnej veci s neskôr odsúdenými prípadmi. Samotná skutočnosť, že obhajoba obžalovaného smerovala k zahrnutiu predmetných rozhodnutí do súhrnu so súdenou vecou, nie je bez ďalších argumentov dôvodom na vyhovieť týmto návrhom.

Na základe horeuvedených skutočností navrhujem odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol."

Dňa 11.11.2019 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie obžalovaného prostredníctvom obhajcu k odvolaniu prokurátora s nasledovným textom:

„Na pojednávaní dňa 24.04.2018 súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal moje vyhlásenie obžalovaného o tom, že som vinný zo spáchania skutku kladeného mi za vinu v obžalobe Okresného prokurátora zo dňa 26.03.2008 č. Pv 526/2008-22, ktorý sa kvalifikuje ako pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona.

Z obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora je zrejmé, že napáda len samotné odôvodnenie rozsudku, pričom napadnuté výroky rozsudku Okresného súdu v Námestove považuje za arbitrárne.

V tejto trestnej veci bol už vydaný rozsudok Okresného súdu Námestovo č. 4T/51/2008 zo dňa 24.04.2018, ktorý bol zrušený Uznesením Krajského súdu v Žiline pod č.k. 1To/77/2018 zo dňa 27. 11. 2018 pre nepreskúmateľnosť.

V novom rozhodnutí zo dňa 14.03.2019 opäť absentuje odôvodnenie, no je zrejmé, že ma súd odsúdil na súhrnný trest odňatia slobody 6 rokov nepodmienečne a podľa § 42 ods. 2 TZ zrušil výrok o treste: rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.06.2016, rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 zo dňa 04.03.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016, rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 zo dňa 03.11.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Je zrejmé z výpisu z registra trestov, že som bol odsúdený Okresným súdom Žilina pod č.k. 28T 89/10, ktorý je dodnes chybné uvedený v registri trestov ako právoplatný 16.06.2014 - hoci má byť 2016, čo spôsobuje chyby v rozhodovaní súdov v ďalších trestných veciach.

Toto rozhodnutie je zapísané pod poradovým číslom 11 (hoci by malo byť na mieste č. 13) a kvôli tomu vznikajú chyby v ukladaní súhrnných trestov.

Toto rozhodnutie (rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 z 16.06.2016) nebolo zapísané v registri trestov ani v čase, keď som bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 právoplatným dňa 08.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017, kde mi bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere až 7 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Predmetný trest mi bol uložený nesprávne, pretože nebol správne posúdený viacčinný súbeh skutkov z rokov 2009 a 2010.

Zároveň rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017 bol zrušený trest z rozsudku OS Námestovo č. 4T/115/12 za skutok z 2010, pričom od 16.02.2010 (OS Námestovo č. 6T/10/10) do 12.11.2015 som nebol odsúdený.

Týmto konaním súdov došlo k chybám v ukladaní trestov, čo pretrváva dodnes.

Súd prvého stupňa sa žiadnym spôsobom nevyrovnal s argumentáciou a návrhmi môjho obhajcu, ktoré predniesol a nijakým spôsobom na ne nereagoval. Súd mal k dispozícii všetky moje spisy, no v odôvodnení rozsudku nie je zmienka o tom, v akom období boli spáchané skutky a či nejde o viacčinný súbeh medzi súdenými skutkami a prečo sa nezaoberal spisom Okresného súdu Žilina pod č.k. 28T/89/10. Práve rozsudok v tejto veci ruší aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/10/2010 právoplatného dňa 16.02.2010. V tejto veci šlo o skutok z 12/2009, pričom rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/115/2012 právoplatným dňa 12.11.2015 som bol odsúdený za skutok spáchaný v roku 2010.

Preskúmaním spisového materiálu je možné zistiť, že aktuálne vykonávam 3 samostatné tresty vo výmere 16 rokov a 5 mesiacov. V prípade „správoplatnenia“ napadnutého rozsudku by som vykonával trest vo výmere 13 rokov, čo je vzhľadom na spáchané skutky v rámci prevencie maximálne dostačujúci trest.

Ako obžalovaný som bol doteraz viackrát súdom trestaný, a to naposledy najmä:

- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 právoplatným dňa 12.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016, kde bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia; skutky boli vykonané od mája 2006 do septembra 2006

- rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 právoplatným dňa 16.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/97/2014 zo dňa 16.06.2016, kde uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia; skutok bol vykonaný v októbri 2007

- rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 právoplatným dňa 03.11.2016 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov nepodmienečne uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.06.2016 ; skutok bol vykonaný v decembri 2007

- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 právoplatným dňa 08.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017, kde bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia;

V tejto veci podal na mňa jedno trestné oznámenie poškodený, pán U., pričom ide o skutky, za ktoré ma súd uznal za vinného napadnutým rozsudkom za skutky spáchané v čase od presne nezisteného dňa jesene roku 2005, máj 2006 a december 2006 do 31.12.2006.

Zdôrazňujem, že za posledný skutok z 22.12.2007 spáchaný v Sučanoch som bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 zo dňa 03.11.2016, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 (5 rokov 5 mesiacov).

Jednoznačne som potom názoru, že ide o pokračovací zločin (jeseň 2005 až december 2007) vo viacčinnom súbehu zo skutkami z vyššie vymenovaných rozsudkov, teda z rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 skutky spáchané 22.05.2006, 17.08.2006, 06.09.2006 a z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 skutok spáchaný 17.10.2007.

Podľa môjho názoru okresný súd už správne vyhodnotil súbeh mojich súdených trestných činov. Ak som žalovaný trestnú činnosť v tejto prejednávanej veci spáchal od jesene 2005 až decembra 2007, s poukazom na vyššie uvedené sú splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu nielen voči výrokom o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/182/2008, ale aj voči výroku o treste z rozsudkov Okresného súdu Žilina sp.zn. 28T/89/2010 z 30.1.2014 a Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 zo dňa 03.11.2016.

Na pojednávaní dňa 21.02.2017, kde súd podal vyhlásenie o vine, bol prítomný aj prokurátor odôvodňujúci svoje odvolanie v môj neprospech. Na tomto pojednávaní sme dospeli k zhode, že by sa mali rušiť výroky o treste rozsudkov tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku. Po viac ako dvoch rokoch tomu už tak nie je, hoci k žiadnej zmene okrem prítomných prokurátorov na mojom pojednávaní nedošlo. Preto nerozumiem prokuratúrou podanému odvolaniu, ktoré s jeho odôvodnením považujem za nedôvodné a podané asi len „z opatrnosti“.

Napadnutým rozsudkom uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov bez zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 právoplatného dňa 08.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017 však považujem za neprímerane prísny. Podľa môjho názoru účel trestu bude naplnený aj uložením miernejšieho trestu s poukazom na už vyššie uložené právoplatné tresty odňatia slobody, resp. uložením prísnejšieho

súhrnného trestu za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 právoplatného dňa 08.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017.

Taktiež sa súd prvého stupňa nevyrovnal s ustálenou judikatúrou o ukladaní trestu vo veci, o ktorej súd rozhoduje už 12 rokov.

Chcem poukázať na to, že mám len 35 rokov, uvedomujem si nesprávnosť svojho konania, mám snahu o nápravu svojho života aj kvôli tomu, že som otcom 4-ročného maloletého syna. Zdôrazňujem, že u mňa ide výlučne o majetkovú trestnú činnosť, nikomu som neublížil ani nezabil a je možné nápravu zabezpečiť aj doteraz uloženými trestami.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. sa súhrnný trest ukladá len vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom spáchaná trestná činnosť musí byť v súbahu.

O súbeh trestných činov ide vtedy, keď páchatel' spácha dva alebo viac trestných činov skôr, ako súd prvého stupňa za niektorý z nich vyhlási odsudzujúci rozsudok. Spáchanie trestného činu po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku prvého stupňa už nemôže byť posudzované ako súbeh trestných činov, pretože ide o recidívu a neprípadá do úvahy ukladanie súhrnného trestu."

Z procesného hľadiska odvolací súd postupoval podľa § 326 písm. b) Tr. por., pretože napadnutý rozsudok vo výroku o treste trpí vadami, ktoré nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora boli podané včas, v lehote stanovenej § 319 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenými osobami v zmysle § 307 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. a obsah odvolaní obžalovaného spĺňa náležitosti stanovene § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Krajský súd zároveň zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd zistil, že výrok rozsudku súdu prvého stupňa o treste, ktorý bol napadnutý odvolaniami obžalovaného a prokurátora, je potrebné zrušiť pre jeho nepreskúmateľnosť.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia rozsudku, pričom podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi

úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa tiež právo strán konania na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Je korelátom práva strán konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na ne dostali primeranú odpoveď. Nutnosť odôvodniť súdne rozhodnutie je daná rovnako vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný, ale že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné verejnosťou. Je rovnako predpokladom toho, aby strany konania mohli účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii.

Týmito zásadami sa súd prvého stupňa neriadil napriek tomu, že platia aj pre rozhodovanie súdu o druhu a výmere trestu.

Na tomto mieste krajský súd pripomína, že v poradí prvým rozsudkom z 24.4.2018 okresný súd obžalovanému D. C. uložil súhrnný trest odňatia slobody, pričom aplikáciou ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 12.5.2016 (správne má byť 4.3.2014 - pozn. krajského súdu) v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016, výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/78/2007 zo dňa 22.8.2007, výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/4/2006 zo dňa 26.3.2008, výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/93/2007 zo dňa 14.7.2007 (správne má byť 4.7.2007 - pozn. krajského súdu), výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/19/2008 zo dňa 19.9.2007 (správne má byť 17.7.2008 - pozn. krajského súdu), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd označené rozhodnutie Okresného súdu Námestovo uznesením z 27.11.2018 zrušil, pretože výrok o treste bol nepreskúmateľný.

V poradí druhým rozsudkom, ktorý je predmetom aktuálneho odvolacieho konania, okresný súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní súhrnného trestu zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.1.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.6.2016, rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 4.3.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016 a rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014 zo dňa 3.11.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Porovnaním výrokov rozsudkov súdu prvého stupňa z 24.4.2018 a 14.3.2019 možno potom ustáliť, že pri obidvoch výrokoch o treste považoval okresný súd za viacčinný súbeh trestných činov trestné činy, ktoré boli prejednávané vo veci Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008, pričom v novom rozhodnutí oproti prvému rozsudku považoval za viacčinný súbeh trestné činy, ktoré boli prejednávané vo veciach Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010 a Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014.

Časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. moment vyhlásenia súdom prvého stupňa prvého odsudzujúceho rozsudku za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatela.

Z odôvodnenia písomne vyhotoveného rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa obmedzil odôvodnenie uloženia súhrnného trestu len na opis časti výroku o treste, bez akéhokoľvek ďalšieho odôvodnenia, z ktorého by bolo identifikovateľné časové rozhranie medzi viacčinným súbehom trestných činov a recidívou a identifikovaný aj samotný viacčinný súbeh trestných činov spáchaných obžalovaným D. C., za ktorý súbeh sa mu má uložiť súhrnný trest. Okresný súd žiadnym spôsobom nevysvetlil ani zmenu svojho právneho názoru oproti v poradí prvému rozsudku, pokiaľ ide o zistenie viacčinného súbehu trestných činov pri ukladaní súhrnného trestu a následného zrušovania výrokov o treste, ktoré boli uložené inými rozhodnutiami.

Z aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného D. C. (č.l. 545-548 spisu) vyplýva, že tento má v období rokov 2001-2018 v odpise registra trestov vykázaných celkom 25 záznamov. Javí sa byť teda dôvodným uvažovať o uložení súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému D. C., ale uloženie

súhrnného trestu musí byť odôvodnené takým spôsobom, aby bolo preskúmateľné z hľadiska jeho zákonnosti a primeranosti.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 14.3.2019 (č.l. 549-551 spisu) síce vyplýva, že okresný súd čiastočne splnil pokyn odvolacieho súdu z uznesenia zo dňa 27.11.2018 a oboznámil spisový materiál Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/124/2014, Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 a Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010. Prieskumom celého postupu okresného súdu od podania obžaloby do vyhlásenia posledného rozsudku nie je možné zistiť metodiku, ktorú zvolil súd prvého stupňa pri zabezpečovaní jednotlivých iných trestných spisov obžalovaného D. C., ich prieskumu a záverov, ktoré vyplývajú z iných trestných spisov vedených v trestných veciach obžalovaného D. C..

Krajský súd sa stotožňuje s podstatou odvolacích dôvodov obžalovaného i prokurátora a rovnako nepovažuje výrok rozsudku súdu prvého stupňa o uložení súhrnného trestu za zákonný a vzhľadom k tomu, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa v tejto časti neobsahuje prakticky žiadne argumenty a úvahy, je tento výrok možné považovať za arbitrárny.

V súvislosti s odvolacími argumentmi obžalovaného krajský súd poukazuje na časť odôvodnenia svojho rozhodnutia z 27.11.2018 - tretí odsek na strane 12, prvý odsek na strane 13, keď je nesporné, že ani v novom rozhodnutí sa okresný súd žiadnym spôsobom nevyrovnal s obhajobou a argumentmi obžalovaného, pokiaľ ide o rozhodovanie o druhu a výmere trestu.

V rámci nového prejednávania a rozhodnutia súdom prvého stupňa, pokiaľ ide o výrok o treste, dáva krajský súd do pozornosti okresnému súdu argumentáciu prokurátora v odvolaní, pokiaľ ide o ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/10/2010. Krajský súd pritom zdôrazňuje, že označený spis nebol pripojený k odvolaciemu konaniu, a preto správnosť názoru prokurátora uvedeného v odvolaní bude nevyhnutné potvrdiť analýzou označeného spisu v priebehu nového hlavného pojednávania.

Ďalším pochybením okresného súdu je nerešpektovanie ustanovenia § 327 ods. 2 Tr. por. pri rozhodovaní o výroku o treste po zrušení v poradí prvého rozsudku Okresného súdu Námestovo z 24.4.2018. Označeným rozsudkom bol totiž uložený obžalovanému D. C. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a proti tomuto výroku o treste podal odvolanie len obžalovaný. Ak teda okresný súd uložil v novom rozsudku obžalovanému D. C. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, postupoval v rozpore s ustanovením § 327 ods. 2 Tr. por., v ktorom ustanovení je premietnutá zásada zákazu zmeny k horšiemu.

Krajský súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti napadnutej odvolaním obžalovaného trpí vadami, ktoré zákonodarca predpokladá v ustanovení § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por., a preto krajskému súdu nezostalo nič iné, len rozsudok na podklade odvolania obžalovaného zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie postupom podľa § 321 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por., § 322 ods. 1 Tr. por.

Úlohou súdu prvého stupňa bude ustáliť skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, pretože len takto ustálený skutkový stav môže byť podkladom pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie súdu o druhu a výmere trestu obžalovanému D. C.. Za účelom ustálenia skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, bude súd prvého stupňa povinný zabezpečiť na hlavné pojednávanie všetky relevantné trestné spisy a prečítať z nich tie časti, ktoré budú rozhodujúce pre posúdenie viacčinného súbehu trestných činov a časovej hranice spôsobenej v poradí prvým odsudzujúcim rozsudkom, ktorá bude rozdeľovať viacčinný súbeh trestných činov od recidívy.

Len na podklade takto doplneného dokazovania a na jeho podklade zisteného skutkového stavu, o ktorom nebudú dôvodné pochybnosti, môže súd prvého stupňa uložiť súhrnný trest, o ktorého zákonnosti nebudú pochybnosti a následne svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby dôvody rozhodnutia boli konzistentné s výrokom, a teda, aby neboli arbitrárne, ale preskúmateľné.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázke procesného aj hmotného práva.

Úplne na záver krajský súd poznamenáva, že si je vedomý svojho formálneho pochybenia, keď vo výroku uznesenia z 27.11.2018 nie je výslovne uvedené, že zrušuje rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-488 zo dňa 24.4.2018 vo výroku o treste. Z povahy veci, keď odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Námestovo z 24.4.2018 podal len obžalovaný D. C., a to proti výroku o treste a z odôvodnenia uznesenia krajského súdu z 27.11.2018 nespochybniteľne vyplýva, že krajský súd svojím výrokom zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-488 zo dňa 24.4.2018 len vo výroku o treste.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.